

[Aksel Møller.]

i alt ca. 28—30 Mill. Kr., og ved Ændringsforslag under Nr. 6 til Lovforslaget om Omsætningsafgift paa stærke Drikke overføres der af denne Lovs Provenu i Finansaaret 1947—48, hvad der indkommer i Statskassen ud over 160 Mill. Kr. — alt til den nævnte Konto. Der skulde altsaa hermed blive ca. 70 Mill. Kr. til Raadighed for Afskrivning paa Statens Reguleringskonto med Nationalbanken, og det tilsvarende Ændringsforslag til Lovforslaget om midlertidige Forbrugsafgifter medregnet skulde i alt ca. 100 Mill. Kr. blive bundet til den Anvendelse, jeg her har nævnt.

Man er inden for det nævnte Flertal, som altsaa udgøres af 3 Partier, enig om, at man ikke ved Gennemførelsen af disse Lovforslag vil præjudicere Rigsdagens Stilling til fremtidige Beslutninger om Reguleringskontoen. Vi savner jo endnu fuldstændig Klarhed over, hvorledes den højtærede Regering mener, der maa forholdes med det, der bliver til Rest paa denne Reguleringskonto, naar til sin Tid Skatteefterbetalinger og Bøder og Eengangsskat er blevet anvendt efter de vedkommende Loves Formaal, nemlig til Afskrivning paa Reguleringskontoen. Og om den Beslutning herom, som vi i Forbindelse med de her foreliggende Lovforslag indstiller til det høje Ting, er det udtrykkelig sagt, at den ikke tilsigter at binde Hænderne paa nogen over for, hvorledes man til sin Tid bør forholde sig med Reguleringskontoen.

Dernæst har Udvalget drøftet Mulighederne for en større Ensartethed; dette gælder i særlig Grad Lovforslaget om Omsætningsafgiften paa stærke Drikke. Der har man fra Udvalgets Side med Ministeren drøftet Muligheden af, at der baade for Engrosvirksomheders og Fremstillingsvirksomheders Salg af stærke Drikke til Detailhandlere og til Restauratører bliver en ensartet Afgift. Denne Tankegang er gennemført ved den højtærede Ministers Ændringsforslag under Nr. 1, 3 og 5 til Lovforslaget om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke. Disse Ændringsforslag er tiltraadt af hele Udvalget, bortset fra de ærede Medlemmer Hr. Fuglsang og Hr. Svend Nielsen, der har stillet sig paa det Standpunkt, at det her var nødvendigt at foretage en Adskillelse mellem Pris og Afgift. Modsvarende den Forhøjelse, der finder Sted for Fremstillings- og Engrosvirksomhederne fra 19 til 22½ pCt., maa der da finde en Nedsættelse Sted af Omsætningsafgiften i Restaurationsvirksom-

heder, og denne Nedsættelse bliver fra 35 til 33⅓ pCt. Der er ikke hermed sket nogen Forandring i Lovens finansielle Betydning, men altsaa blot sket dette, at der for Engrosvirksomheder og Fremstillingsvirksomheder regnes med en ensartet Procent.

Der er samtidig opnaaet, hvad der maaske i høj Grad er egnet til for Publikum at belyse, hvorledes Omsætningsforholdene ligger, at med en Omsætningsafgift paa 33⅓ pCt. af Prisen i Restauranter, inklusive Afgiften, hvad der svarer til 50 pCt. af Prisen, eksklusiv Afgiften, har man tilvejebragt den ønskede Overskuelighed over Afgifternes Højde. I denne Forbindelse har det naturligtvis været drøftet med den højtærede Minister, om det laa inden for Mulighederne nu at tilvejebringe en Løsning af det i Offentligheden og i denne Sal ofte drøftede Spørgsmaal om Beregningen af Serveringsafgiften. Vi har i Udvalget faaet oplyst, at denne Sag, som jo ikke direkte vedkommer dette Lovforslag, stadig er til Overvejelse i Ministeriet, og vi har derfor ikke villet stille noget Ændringsforslag herom.

I Forbindelse med denne Lov har det været Udvalgets Opfattelse, at man maatte sikre sig, der fandt en arbejdsbesparende Forenkling af Afgiftssystemet Sted i en saadan Udstrækning, som det nu engang var muligt med de her foreslaaede Afgiftsformer, og derfor har vi fremkaldt Finansministerens Fortolkning af, hvorledes § 7 og § 12, derunder ogsaa § 14, Stk. 3, skulde forstaaes. Fortolkningen er citeret i Betænkningen, og det viser sig, at der nu finder en Forenkling Sted, for saa vidt som man ikke længere af de afgiftspligtige Virksomheder vil kræve specificeret Opgørelse, men blot en samlet Opgørelse af Virksomhedens Salg af stærke Drikke, fordelt paa afgiftsfrit Salg og paa Salg til de forskellige Afgiftssatser. Det sidste simplificerer jo unægtelig en hel Del. Dertil kommer, at der ikke længere vil blive krævet, at Engrosvirksomheder skal udfærdige Leverandørkort for hver enkelt Detailhandler. Det vil blot blive forlangt, at Grossisternes Bogføring i givet Fald skal kunne muliggøre, at Salget af stærke Drikke til den enkelte Detailhandler kan oplyses over for Toldvæsenet.

I denne Forbindelse skal jeg nævne, at det i Udvalget har været drøftet, hvorledes man skulde forholde sig med Toldlovens § 47, A-Virksomheder, altsaa Virksomheder, der baade er Grossister og Detaillister. Vi har i Udvalget af den højtærede Minister erfaret, at man vil administrere de her nød-